

GOED VOORBEREID IS HET HELE WERK

De voorpret voor de volgende reis begint alweer in oktober, eigenlijk net na de laatste rit. Want je bent nog niet thuis of begint al te prakkiseren waar de volgende motortrip naartoe zal gaan. Welke passen willen we nog rijden? En meteen binnendoor, of juist eerst veel autobaan naar het zuiden? Hotels, camping of B&B?

Elke reis opnieuw begint met honderden vragen in je hoofd. En eigenlijk horen al die vragen bij de voorpret van je komende vakantie. Van alles passeert de revue. Leren pak of toch beter in het Goretex? En wat ga je volgende keer zeker meenemen en wat niet? De ongebruikte kledingstukken van de laatste vakantie hoeven nu dus niet meer mee. Terwijl ik juist wel wat meer handige dingen voor de motor wil meenemen. Zodra het ruwe plan zich in mijn hoofd begint te nestelen, begin ik nog met heel ouderwetse landkaarten aan te schaffen van de gebieden die ik echt wil gaan ontdekken met de motor. Die landkaarten geven me toch een veel beter overzicht van het hele gebied en de mooiste wegen. Pas later duik ik met de kaarten eraan de digitale wereld in met Google Maps, Tyre en Basecamp. Dan wordt het puzzelen op detail-niveau en worden de routes aan elkaar geklikt en overzichtskaarten uitgeprint. Er is genoeg te kiezen en in mijn hoofd ben ik al aan het zwieren en zwaaien op de kronkelige weggetjes die ik op mijn beeldscherm zie. Een zeer welkome informatie-bron is natuurlijk het internet. Je kunt er veel ervaringen vinden van mensen die ook in die regio op stap zijn geweest, plus veel tips & tricks. Ik wil richting de Dolomieten en omgeving, maar gaandeweg moet ik concluderen dat mijn wensenlijst te lang is voor de geplande elf dagen. Mendola, Grodner, Marmolada, Rolle, Duran, Fedaia, Pordoi en Giau, dat waren echt de belangrijkste plekken die ik aan wilde doen. En de Passo Croce Domini erbij, een voor mij bijzondere plek omdat het daar zo mooi is. En dan op de heen- en terugweg een tussenstop bij Kempten en dan achterlangs via Garmisch-Partenkirchen naar de Brenner. Na veel puzzelen bepaal ik dat Canazei, Lago Iseo, Lago di Garda en Trento mijn 'standplaatsen voor één nacht' worden. Ik besluit te overnachten in van die kleine familiehôtelletjes met een goede lokale keuken, dus met heerlijk eten 's avonds.

Toen de route in de steigers stond, begon het nadenken over de kleding en uitrusting. Ik besloot al snel dat het een Goretex-pak ging worden. Altijd goed: diverse laagjes die je kunt in- of uitrusten. En waterdicht, dus geen geklooi langs de weg met een regenpak, daar heb ik genoeg van.

Omdat ik graag zelfvoorzienend ben, begon ik ook al tijdig met het samenstellen van een set gereedschap en aanverwante hulpmiddelen.

Standaard rij ik altijd al rond met een rol tape, touw, tie-wraps, boordgereedschap, een kwetsbaar relais, een assortiment boutjes (die mijn Multistrada regelmatig verliest), wat doeken en een bandenreparatiesetje voor onderweg. Plus de achterwielmoer-dopsleutel, want dopmaat 55 is in veel motor- en bandenzaken niet voorhanden...). Voor de lange vakantie besluit ik ook gereedschap mee te nemen om de koppeling en de rem te kunnen ontluichten, want ook dat is een kwaaltje van mijn Duc. Met name de remmen lijken af en toe lucht in het systeem te krijgen en dat sponzige gevoel vind ik niks, dus ik heb me bij de dealer laten instrueren hoe ik dit onderweg zelf kan verhelpen.

Naast de speciale sleutels voor de ontluichtingsnippels moet ik ook nog een set inbussleutels meenemen, want alleen al om de valbeugel te demonteren heb ik drie verschillende nodig, plus een schroevendraaier. En dan nog twee andere om het kuipwerk eraf te schroeven, wie dat ooit bedacht heeft... Je zou toch denken dat een merk met zoveel race-historie hier slimmer mee om zou gaan, maar het liefst gebruiken ze allemaal verschillende boutjes.

Tot slot gaat er natuurlijk een bus kettingspray mee, plus wat extra gaspatronen om na reparatie de band weer op druk te zetten. Al met al

zorgt dit pakketje voor veel kilo's. En het klinkt waarschijnlijk ook zwaar overgeorganiseerd, maar dat geeft niet. Mij geeft dat rust. Bovendien heb ik meer dan eens anderen weer op weg kunnen helpen met mijn spullen.

Mijn kleding-assortiment voor een vakantietrip bestaat uit sport-

schoenen, toiletspullen, motoronderkleding voor warm en voor koud, twee spijkerbroeken, trui, T-shirts en onderkleding. Meestal merk ik op reis dat ik toch weer het verkeerde bij me heb en mis ik net dat ene shirt of die ene broek. Dit alles wordt met het gereedschap verdeeld over de zijkoffers. En ik prop er ook nog een waterdichte roltas bij in. Deze is handig om de bagage mee te nemen naar je kamer als je ergens een nacht blijft slapen en geen gesjouw met de zijkoffers wilt. Bovendien is wat extra bagageruimte onderweg nooit weg. De ervaring leert dat je die koffers in de loop van de trip steeds lastiger dichtkrijgt en dan kan die tas dus de plek voor de overloop van bagage worden. Of voor als je onderweg eens een mooie trui koopt. Dan kan die tas met een paar spinnen zo achterop geknoot worden.

In de tanktas vinden ten slotte een slot, eten, drinken en de landkaarten een plekje. Zo zal het gaan worden voor de naderende vakantie. En voordat we werkelijk op pad gaan, eerst nog even een dagje bepakt en bezakt een proefritje maken om te kijken of de motor nog steeds lekker rijdt, nu hij tot pakezel is getransformeerd. Maar hij geeft geen krimp, dus na zes maanden voorpret ben ik weer klaar voor de reis!

Julia Fontijn